

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς

Ἱερωσύνης στολαῖς ἠγλαϊσμένος, Θεῷ ἐλειτούργησας, καθάπερ Ἄγγελος, τῷ δι' ἡμᾶς ὕλη σώματος, ἐπιφανέντι, θύων Βασίλειε μεγαλώνυμε, ἐντεῦθεν ὡς τέλειον πρόβατον τέθυσαι, καὶ καθαρὸν θῦμα γέγονας, καὶ προσηνέχθης, νῦν εἰς τὸ ἄνω θυσιαστήριον, ὅθεν φωναῖς σὲ μακαρίζομεν, χαρμονικῶς καὶ βοῶμέν σοί, ἱκετεῶν μὴ παύση, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀφαιρεθεῖς τὴν δорὰν κρίσει ἀδίκῳ, τοὺς πόνους ὑπήνεγκας ἀποσκοπούμενος, λήξιν τὴν ἄπονον Ἐνδοξε, καὶ τὰ βραβεῖα, τὰ τοῖς ἀθλήσασιν ἀποκείμενα, πυρὶ δὲ στομούμενος, οἷα πὲρ σίδηρος, οὐρανοχάλκευτον γέγονας, παμμάκαρ, ξίφος, πάσας συγκόπτων ἐχθροῦ τὰς φάλαγγας, ὅθεν τιμᾶ σε πᾶσα σήμερον, τῶν εὐσεβῶν γλῶσσα χαίρουσα, καὶ αἰτεῖ δυσωπεῖν σε, τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου.

Ὁραῖσμένος τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις, εἰς πόλιν ἐκ πόλεως δέσμιος ἔτρεχες, καταδεσμεῦων τὸν τύραννον, καὶ τὰς πορείας, τῶν σῶν βημάτων κατευθυνόμενος, καὶ δὴ πρὸς Καισάρειαν πόλιν γενόμενος, ἐν ταύτῃ τέλος μακάριον, καθυπεδέξω, καὶ πρὸς τὴν πόλιν τὴν ἐπουράνιον, στεφανηφόρος ἀνελήλυθας, καὶ Θεῷ Βασιλεῖ νῦν παρίστασαι, ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅτι εἷς βάθη πολλῶν παραπτωμάτων, ἀθλίως κατήνησα ἐξ ἄμελείας μου, καὶ ῥαθυμίας ὁ δεῖλαιος, καὶ ἀπορία, καὶ ἀπογνώσει νυνὶ συνέχομαι, γενοῦ μοι βοήθεια καὶ ἰλαστήριον, καὶ σωτηρία Πανάχραντε, παραθυμίαν, εὐμενεστάτην παρεχομένη μοί, σὲ ἱκετεῦω, καὶ σοῦ δέομαι, καὶ προσπίπτω καὶ πίστει κραγάζω σοί, Μὴ δειχθεῖν εἰς τέλος, τῷ ἀλάστορι ἐπίχαρμα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσκέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα, καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου βασίλεια συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανισῶ τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον

Καὶ τρόπον μέτοχος καὶ θρόνον διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν, Διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τὴ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ κανόνες ὡς σύνηθες.

Ὁ κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Σοῦ τοὺς μεγίστους, Μάρτυς, εὐφημῶ πόνους. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ, ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὠδὴν ἐβόα ἄσωμεν».

Σοῦ τὴν βασιλείον δόξαν Παμβασιλεῦ, ὁ κλεινὸς Βασιλείος, ἀγαπήσας σταθερῶς, ἐπὶ γῆς ἐνήθλησε, δι' οὗ, Βασιλείας οὐρανῶν ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ὁ ἀξιέπαινος βίος, ἡ καθαρὰ, πολιτεία Ἐνδοξε, τῶν ἀγῶνων ἡ τριβῆ, κληρονόμον ἔδειξε Θεοῦ, καὶ πολίτην οὐρανῶν σὲ ἀπειργάσατο.

Ἐποταγεῖς τῷ Κυρίῳ δι' ἀγαθῆς, πολιτείας πάνσοφε, καθυπέταξας ἐχθρὸν καὶ ποσὶ συνέτριψας λαμπρῶς, ἀριστεύσας κατ' αὐτοῦ Μάρτυς Βασίλειε.

Τῆ τῶν αἱμάτων πλημμύρα τὸν νοητόν, Φαραῶ ἐβύθισας, πανστρατὶ ὡς ἀληθῶς, καὶ πρὸς γῆν ἀνέδραμες σοφέ, ἔνθα νέφος ἀθλητῶν ἀεὶ εὐφραίνεται.

Θεοτοκίον

Ὁτῶ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενῆς, βουλευθεὶς κατώκησε, σοῦ τὴν ἄχραντον νηδύν, καὶ βροτὸς ἐγένετο Ἄγνη, σῶσαι θέλων τοὺς βροτοὺς δι' ἀγαθότητα.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου».

Ἐψώθης οἶα πὲρ ἀμνός, ἐπὶ ξύλου Τρισμάκαρ, τοὺς ξεσμοὺς ὑποφέρων, διανοία καθαρὰ, καὶ καταράσσων ἐχθροῦ, τὰς ἐπάρσεις, σθένει θεοῦ Πνεύματος.

Στιγμάτων Μάρτυς καλλοναίς, ὠραιότατος ὄφθης, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, διανοία καθαρὰ, χαριστηρίου φωνάς, ἀναμέλπων τῷ ἀγωνοθέτῃ σου.

Μεγίστην εὐκλειαν ζητῶν, μεγαλόφρονι γνώμη, τοὺς μεγίστους ἀγῶνας, ἐκαρτέρησας σοφέ, καὶ τὸν μεγάλως ἀεὶ, ἐπηρμένον, Μάρτυς ἐταπείνωσας.

Ἐνθέων φύλαξ πεφυκῶς, προσταγμάτων θεόφρον, φυλακαὶς κατε κλείσθης, ὑπανοίγων τοῖς πιστοῖς, διδασκαλίᾳ ὁδόν, τὴν εἰς πλάτος γνώσεως εἰσάγουσαν.

Θεοτοκίον

Γνωρίσας πόρρωθεν τὴν σὴν, σύλληψιν Ἡσαΐας, διὰ Πνεύματος Κόρη, διετράνωσεν αὐτήν, βοῶν, Ἴδου ἐν γαστρὶ, ἡ Παρθένος, τὸν Θεὸν συλλήψεται.

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Ὁ Μάρτυς Βασίλειος, τὴν Βασιλείαν Θεοῦ, ποθήσας ὑπήνεγκε, τὴν τῶν βασάνων πυρᾶν, καὶ θάνατον ἄδικον, ὅθεν ἀθανασίας, ἀληθοῦς ἠξιώθη, Τοῦτον οὖν συνελθόντες, μακαρίσωμεν πίστει, πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θεῷ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας, ὅθεν σὲ κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, μητὲρ Χριστοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν Παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου, ὄν πὲρ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῶν δωρήσασθαι.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, Ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα».

Ἴδὼν ἀστράπτον σου, τὸ θεῖον πρόσωπον, τὴ τοῦ Πνεύματος αἴγλη ὁ δυσσεβῆς, Μάρτυς κατεπλήττετο, καὶ ὡς τοῦ σκότους ὑπουργός, ἀναισθήτως ἐμωραίνετο.

Σοφία κρείττονι, καλλωπιζόμενος, τοὺς σοφοὺς τῶν Ἑλλήνων θεαρχικῶ, σθένει ἀπεμώρανας, καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, νίκης στέφανον ἀπέιληφας.

Ταθέντα πάντοθεν, καὶ ἐξαρθρούμενον, ἐκραταίου σὲ Λόγος ὁ ἐν Σταυρῶ, τανυσθεὶς Βασίλειε, καὶ διὰ πάθους τοῖς πιστοῖς, δωρησάμενος ἀπάθειαν.

Οὐ θύω δαίμοσιν, οὐ φρίττω θάνατον, οὐ κολάσεων εἶδη ὁ Ἰερός, ἔκραζε Βασίλειος, ἓνα Θεὸν ὁμολογῶ, ἐν Τριάδι γνωριζόμενον.

Θεοτοκίον

Ἵμνῶ σὲ Δέσποινα, τὴν πολυῦμνητον, εὐλογῶ σὲ Παρθένε, δι' ἧς βροτοί, πάντες εὐλογήθημεν, καὶ τῆς κατάρας ἀληθῶς, τῆς ἀρχαίας ἐλυτρώθημεν.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Τῶ θεῖω φέγγει σου ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοὶ ψυχὰς, πόθω καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος».

Σιδήρου βάρει κατακαμφθεὶς, ὥς τὸν ἐλαφρότατον ζυγόν, Κυρίου φέρειν ἐλόμενος, τὸν κατὰ τοῦ Κτίστου τραχηλιάσαντα, ἐχθρόν τὸν ἀλαζόνα Μάρτυς κατέκαμψας.

Μέτ' εὐφροσύνης τὰ σιδηρᾶ, Μάρτυς περικείμενος δεσμά, τόπους ἐκ τόπων διέδραμες, τούτοις ὡς ὀρμίσκοις ὠραϊζόμενος, Βασίλειε, καὶ τέρπων τὸν Ἀθλοθέτην σου.

Αἱμάτων ρεύμασι σεαυτῶ, Μάρτυς ἐπιχρώσας ἀληθῶς, βασιλικὴν στολὴν ἔνδοξε, νίκης τε διάδημα περιθέμενος, Χριστῶ συμβασιλεύεις χαίρων Βασίλειε.

Ῥωσθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Σταυροῦ, ἦνυσας μακρὰν καὶ χαλεπὴν, ὁδὸν δεινῶς ἐλαυνόμενος, μέλπων, Ἐν τῇ τρίβῳ τῶν μαρτυρίων σου, τερπόμενος καὶ χαίρων Λόγε πορεύσομαι.

Θεοτοκίον

Τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ, τὴν ὑψηλοτέραν οὐρανῶν, τὴν ὑπερτέραν τῆς κτίσεως, τῶν σοφῶν Μαρτύρων τὸ περιτείχισμα, τὴν μόνην Θεοτόκον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοί, Ἀνάγαγε, ἐκ φθορὰς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε».

Ἵψώθης τοῖς ἄθλοις σου, καὶ κατέρραξας ἐχθρόν, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, καὶ πρὸς Θεὸν μετέβης νικητικῶ, στεφθεὶς διαδὴ ματι, ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων ἀξιάγαστε.

Σταυρῶ τὸν τανύσαντα, τὰς παλάμας διὰ σέ, Μάρτυς σοφὲ μιμούμενος, ἀνηρητήθης ἐν ξύλῳ καρτερικῶς, ξεσμοὺς ἐκαρτέρησας, τραυματίζων τὴν πλάνην σοῦ τοῖς τραύμασιν.

Ἐδέσμευς δεσμούμενος, τοὺς ἀσάρκους δυσμενεῖς, ὑπὲρ Χριστοῦ Βασίλειε, ἀπολυθεὶς δὲ ἔνδοξε τῆς σαρκός, εἰς τὸ τέλος διέλυσας, τὰς αὐτῶν κακουργίας θεῖα χάριτι.

Θεοτοκίον

Ἵμνῶ σὲ Πανύμνητε, ἦν ὕμνοῦσι στρατιαί, ἐπουρανίων τάξεων, καὶ δυσσωπῶ σε, πάθη μου τῆς ψυχῆς, ἰάτρευσον Ἄχραντε, καὶ πυρὸς αἰωνίου ἐλευθέρωσον.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Στίχοι

- Σώαν Προφήτης εἶπεν ἀλγεῖν κοιλίαν.
- Τετρημένην δὲ Μάρτυς ἀλγεῖν οὐκ ἔφη.
- Εἰκάδι δευτερίη Βασίλειος ἐτρήθη σούβλαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, αἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Καλλινίκη καὶ Βασίλισσα, ζίφει τελειοῦνται.

Καὶ μνήμη τῆς Ἁγίας Δροσίδος, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ πέντε Κανονικῶν μοναζουσῶν.

Στίχοι

- Καλλινίκην τέμνουσι σὺν Βασιλίσση,
- Τὰς Καλλινίκους καὶ πόλου Βασιλίδας.
- Δροσις ἀπῆλθεν ἐκ δρόσου τῆς τοῦ μύρου,
- Ὡς ἐκ Λιβάνου Κανονικὴ πρὸς πόλον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισί, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Φωτισμῷ τῆς θείας χάριτος λαμπόμενος, τὸ σκότος τῶν κολάσεων διελήλυθας, γεγονῶς ἡμέρας κοινωνός, Σοφὲ ἀνεσπέρου, καὶ βοᾶν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ δρασμένη ἐπὶ πέτραν θείας γνώσεως, θεόφρον ἡ καρδιά σου, οὐ σεσάλευται, πειρασμῶν ἀνέμοις Ἀθλητά, βοᾶσα τῷ πάντων Λυτρωτῇ, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μωραινόμενος ὁ τύραννος προστάττει σε, λωροτομεῖσθαι Ἐνδοξε, καὶ ὡς ἄσαρκον ὑπομένοντά σε καθορῶν, συνῆκεν οὐδόλως ἐκβοᾶν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς χρυσὸς ἐν τῇ καμίνῳ τῶν κολάσεων, ἐξέλαμψας πυρούμενος, καὶ ἐκσφράγισμα, παθημάτων θείων γεγονῶς, ἐβόας Βασίλειε σοφέ, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἀδιάφθορον, Παρθένε διαμένουσαν, κατανοοῦσα, τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι ὑπὲρ νοῦν ἐβόας Σωτήρι καὶ Θεῷ, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας, ἅπαντα γὰρ δρὰς Χριστέ, μόνῳ τὸ βούλεσθαι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοῦ αἰῶνας».

Ὀλικῶς πρὸς τὸ θεῖον ἀνατεινόμενος, τοὺς τοῦ σώματος πόνους ὄναρ λελόγισαι, ὅθεν πρὸς ζωὴν μακαρίαν καὶ ἄπονον, Μάρτυς ἀθλοφόρε, γηθόμενος μετέβης.

Νευρωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, σπαραγμοὺς ὑποφέρεις σαρκὸς στερρότατα, καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ συμπνίγεις ἐχθρὸν ρείθροις σῶν αἱμάτων, Βασίλειε τρισμάκαρ.

Ὁ βασίλειος κόσμος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος τὸ ἀπεικόνισμα, Μάρτυς ὁ στερρός, τῶν πιστῶν τὸ κραταίωμα, ὕμνοις εὐφημείσθω, Βασίλειος ὁ μέγας.

Ἐπεκτόσμιον δόξαν καὶ φῶς ἀνέσπερον, οὐρανῶν Βασιλείαν, στέφος ἀμάραντον, ἄλυπον ζωὴν, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, Μάρτυς μετὰ τέλος εὐρεῖν κατηξιόθης.

Θεοτοκίον

Σωτηρίας ἀνθρώπων γένος ἠξίωται διὰ σοῦ Παναγία θεοχαρίτωτε, μόνη γὰρ ἡμῖν, τὸν Σωτήρα ἐκύησας, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν».

Ἴδεῖν Ἁγίων τερπνας λαμπρότητας, ἀπολυθεὶς σαρκός, κατηξιώθης Πανόλβιε, καὶ Ἀγγέλων συνήγθης στρατεύμασι, μέλπων ἀεὶ σὺν τούτοις, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Τριάς, ἡ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Ὡς φῶς παμμάκαρ, ὡς μέγας ἥλιος, ἐν οὐρανῷ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας ὀρώμενος, ταῖς τῶν ἄθλων φεγγοβόλοις λάμπησι, καὶ θαυματουργημάτων, θείαις λαμπρότησι, πάντων καταυγάζεις, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σαυτὸν τῶν ἄθλων ταῖς ὠραιότησι, πανευκλεῶς θεόθεν, Ἀθλοφόρε ὠραῖσας, καὶ Χριστῷ τῷ ὠραίῳ παρίστασαι, στέφος δικαιοσύνης, νὺν περικείμενος, ὅθεν σὲ τιμῶμεν οἱ πιστοὶ ἐπαγαλλόμενοι.

Ἡ γῆ τὴν θείαν ταφὴν ἡγίασται, τοῦ Ἱεροῦ Βασιλείου καὶ θείου σου σώματος, τῶν Δικαίων ἐσκίρτησαν πνεύματα, μέσον αὐτῶν τὸ πνεύμα σου μάκαρ ἔχοντα, μεθ' ὧν πάντων μέμνησο, ἡμῶν τῶν μεμνημένων σου.

Θεοτοκίον

Φρικτὸς ὁ τρόπος ὁ τῆς λοχείας σου! Θεὸς γὰρ ἦν Παρθένε σαρκωθεὶς ὁ τικτόμενος, ὃν ἰκέτευε φρικτῆς κολάσεως, πάντας τοὺς ἀδιστάκτω πίστει τιμώντάς σε, Μήτηρ ἀπειρόγαμε, σεμνὴ ἀπολυτρώσασθαι.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.